

apparater, saa de havde Taksameterdroksen flere Aarhundreder før Christi Fødsel (Munterhed). Ja, det havde de nu! I Europa har man sandsynligvis lært Kompassets Brug at kende af Kineserne; men man var saa langsom i Vendingen — fordi man maaske ræsonnerede omtrent som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds: overlegent med Hensyn til Kineserne —, at man ikke forstod at bruge Kompasset før langt ind i Middelalderen, ved Middelalderens Slutning. Kineserne har fundet paa at tilvirke Silke og Silketøjer allerede 800 Aar før Christi Fødsel, men i Europa lærte man først Brugen af Silke og Fremstillingen af Silke paa Kejser Justinians Tid. Det er denne Sneglefart, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds tilsyneladende ønsker, ja, endog saa ønsker i en saadan Grad, at han principielt ikke vil lære noget af Østasiaterne. Og det er højst uheldigt netop med Hensyn til det særlige Anliggende, vi her drøfter, Fiskerilovene; thi paa det Punkt er Kineserne og deres Elever Japanerne ganske overordentlig vidt fremme, ja, saa vidt fremme, at man vel nok kan sige — jeg maa jo udtale mig med nogen Forsigtighed —, at man i Kina og Japan saa at sige i ethvert Ferskvand driver relativt rationelt Fiskeribrug, fanger Fiskeyngelen, hvor der er rigeligt af den, og udsaar den paa Steder, hvor der er gode Betingelser for dens Trivsel. Hvorfor i Alverden skulde man saa, naar man er en radikal Fremskridtsmand, stille sig paa det Standpunkt, at man overhovedet intet vil lære af Kineserne? Og naar jeg i mit Foredrag anførte et Eksempel paa kinesisk Lovgivning, var det selvfølgelig ikke — og det har jeg heller ikke sagt — for at vi skulde have noget akkurat tilsvarende her i Danmark. Jeg viste kun derved, at man i Kina ogsaa i formel Henseende er saa langt fremme, at man har den principielle Opfattelse, at Staten ejer de ferske Vande og Havet og ogsaa organiserer Fangsten af Fiskene, idet den, som jeg nævned, organiserer Fiskerne i det, man kalder „et Hundrede“. Naar det ærede Medlem forsøgte at være vittig, idet han sagde, at det kalder vi det ogsaa paa Dansk, saa maa jeg dog sige, at det er en meget tarvelig Vittighed. (*Alfred Christensen*: Men den var god!) Nej, den var tarvelig; men det er interessant, at det ærede Medlem siger, at den var god, thi det viser, hvorledes han vurderer sine egne

daarlige Vittigheder. Nej, der er en meget væsentlig Forskel, og det er interessant for at forstaa den Form, hvorunder det ærede Medlem polemiserer. Paa Kinesisk er Udtrykket „et Hundrede“ et rent Egennavn for Begrebet 100 Baade, men naar det ærede Medlem siger „et Hundrede“, er det ikke paa Dansk paa samme Maade et Egennavn.

Dernæst vil jeg anføre som en anden Ting, der viser, i hvilken Grad der var fuldkommen Tomhed i Henseende til reelt Indhold i det ærede Medlems Tale, nemlig det, at han ogsaa viste sin ubegribelige Ringeagt for Kina — som er et ældgamelt Kulturland, hvor de i Kultur ikke staaar mindre højt end den Kultur, det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds repræsenterer — ved at omtale de kinesiske Fiskere som „den kinesiske Bande“. Nu stod det ærede Medlem her og holdt en Tale, hvis Baggrund var den, at det ærede Medlem naturligvis ikke har noget imod at staa sig godt med de danske Fiskere; og derfor vil jeg spørge det ærede Medlem, om han vil tage Konsekvensen af den Form, han anvender, naar det er kinesiske Fiskere, det gælder, og ogsaa omtale den danske Fiskerbefolkning, naar den er organiseret i større eller mindre Organisationer, som „den danske Fiskerbande“. Nej, det vil det ærede Medlem ikke; men det ærede Medlem glemmer, at man ikke kan omtale andre akkurat paa samme Maade erhvervende Mennesker paa en saa ufin og lidet kultiveret Maade uden at man maa tage Konsekvenserne og anvende den samme Façon herhjemme hos os.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at jeg i Slutningen af de Bemærkninger, jeg gjorde om Kina, havde sagt: Dette er kinesisk Tankegang; og saa skulde det betyde, at jeg ønskede denne Tankegang overført til Danmark. Nej, tværtimod, jeg gik ud fra, at jeg talte i en Forsamling, i hvilken alle forstod selv det mindste Vink; det kan jeg med Hensyn til det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds altsaa ikke gøre for Fremtiden. Da jeg udtalte mig saaledes, som jeg gjorde, mente jeg blot dermed, at saaledes er Tankegangen i Kina, derfor kræver Regeringen, at Anføreren for et Hundrede er ansvarlig for hele denne Fagorganisation, det faldt mig selvfølgelig ikke ind, at vi skulde indføre kinesisk Tankegang her, fordi jeg gør opmærksom paa, at saaledes er den i Kina. Det ærede Medlem havde